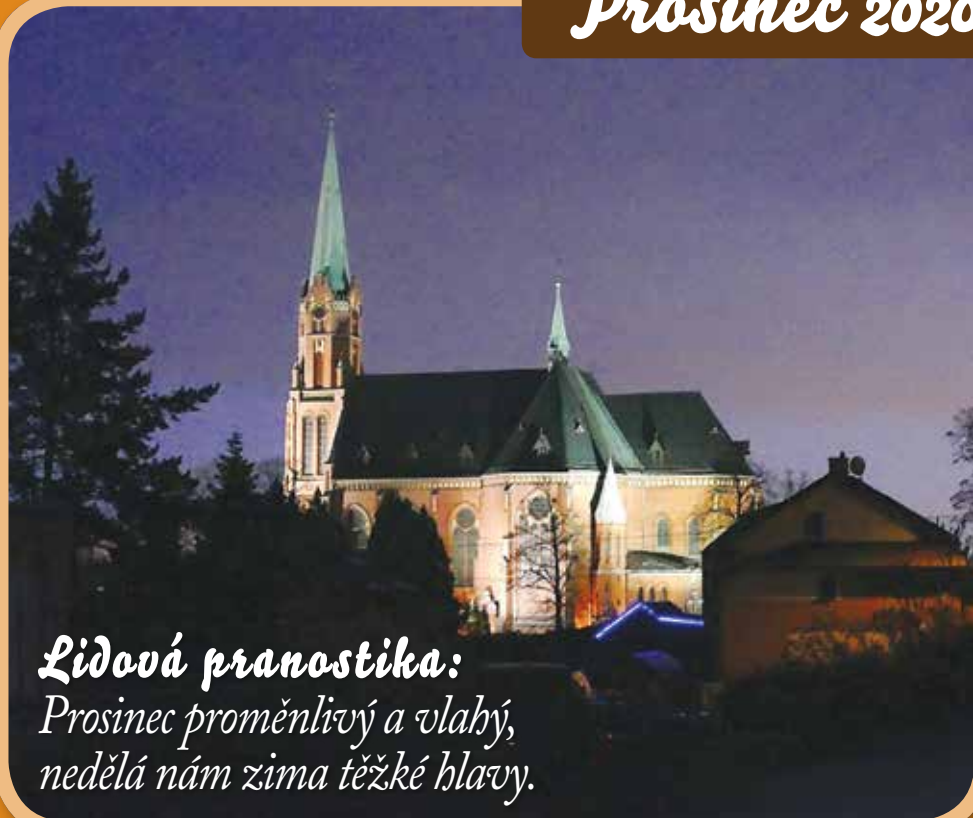

Ludgeřovický **ZPRAVODAJ**

Prosinec 2020

***Lidová pranostika:**
Prosinec proměnlivý a vlahý,
nedělá nám zima těžké hlavy.*

pohled na kostel ze školního hřiště

**SLOVO STAROSTY • KULTURA
ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA • SPOLKY
ZAJÍMAVOSTI • INFORMACE A OZNÁMENÍ • SPORT • INZERCE**

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

nouzový stav vyhlášený v souvislosti s koronavirovou epidemií zasáhl celou naši zemi. Výjimkou nejsou samozřejmě ani Ludgeřovice. Museli jsme zrušit celou řadu kulturních a společenských akcí, omezit kontakty, uzavřít školy i úřad. Například Den válečných veteránů spojený s oslavami konce 1. světové války jsme místo tradiční akce Klubů vojenské historie a naší armády s ukázkami vojenské techniky, uniform a zbraní pojalí dne 11. listopadu jen symbolicky. Spolu s členy Klubu vojenské historie a současnosti Diverzanti, panem farářem Václavem Koloničným a vojákem, válečným veteránem, jáhnem a zastupitelem v jedné osobě Zdeňkem Uhrem jsme položili květy, zapálili svíčky a pomodlili se u Lavičky veteránů i obou památníků obětí obou válek. Museli jsme také zrušit mimořádně oblíbené koncerty v našem krásném kostele. Další obětí nouzového stavu se stal letošní vánoční jarmark a rozsvícení vánočního stromu v neděli 29. listopadu proběhlo také bez oficiální účasti veřejnosti. Právě pod vánočním stromem, při vzpomínce na loňský rok a krásnou atmosféru jsem asi nejvíce pocítil všechna omezení, která na nás dopadla. Nezbyvá, než věřit, že se vše v dobré obrátí a příští rok už jej zase rozsvítíme společně a s plnou parádou.

Ještě se vrátím k letošnímu vánočnímu stromu. Je skutečně nádherný, jednoznačně největší ze všech, které jsme dosud rozsvěceli. Až mne mrzí, že jsme si jeho rozsvícení nemohli vychutnat společně přímo na místě. **Dárce stromu je letos rodina Kostkova z ulice Na Výběhu. Máme tedy strom skutečně náš, domácí z Ludgeřovic. Ještě jednou moc děkuji rodině Kostkových za jeho darování. Obrovskou pochvalu si zaslouží také chlapi z firmy Stavby Škrobánek, kteří zajistili kompletní manipulaci se stromem od skácení, přes transport až po jeho instalaci.**

S velkým smutkem jsme přijali oznámení, že dne 15. 11. 2020 zemřel ve věku 83 let pan Ing. Bernard Lukáš, starosta Ludgeřovic v letech 1994 – 2001. Symbolicky jsem se s ním rozloučil za celou naši obec ve čtvrtek 19. listopadu v kostele sv. Mikuláše, kde proběhl smuteční obřad. I zde jsem si uvědomil, jak nás nouzový stav omezuje, neboť obřad mohl proběhnout pouze v úzkém kruhu rodiny. Věřím, že za běžného stavu by byl náš kostel určitě zcela zaplněn. Mnoho z nás, kteří jsme jej znali, se s ním jistě rozloučilo alespoň tichou vzpomínkou nebo modlitbou a poděkovalo mu za vše, co pro Ludgeřovice vykonal.

Letošní zima, na rozdíl od loňské, má být zase konečně správnou zimou. Zatímco loni jsme vůbec nemuseli vytáhnout pluh, letos nás asi odhrnování sněhu nemine. Každoročně prosím a žádám všechny majitele aut, aby svým parkováním neomezovali údržbu našich silnic. Nejinak je tomu i letos. Ono opravdu není jednoduché obsluhovat traktor s pluhem a ještě hlídat, zda mi těch pár centimetrů, které nezodpovědný řidič nechal na průjezd, bude stačit. **Kde tedy bude s průjezdem problém, špatně parkující auta nafotíme, předáme k projednání Policii ČR a cestu neodrhneme...**

Závěrem mi dovoluji popřát vám všem opravdu klidné prožití vánočních svátků v kruhu svých blízkých a hlavně ve zdraví. A vstup do roku 2021 ať už přinese jen pozitivní zprávy.

*Mgr. Daniel Havlík
starosta obce*

Fotografie firmy Stavby Škrobánek z 20. listopadu 2020 z kácení vánočního stromu pro Ludgeřovice:

kácení stromu

skácený strom

manipulace se stromem pro transport

manipulace se stromem pro transport

usazování stromu na Menšíkové louce

KULTURA

**Mezinárodní
hudební festival
Leoše Janáčka**

„Děkuji všem posluchačům a festivalovým partnerům za podporu, která byla v tomto těžkém období pro celý náš tým velkou vzpruhou. I díky jí jsme již mohli připravit atraktivní program příštího festivalového ročníku, který se uskuteční **od 27. 5. do 1. 7. 2021** a bude plný velkých, převážně symfonických koncertů.“

JAROMÍR JAVŮREK
ředitel MHF Leoše Janáčka

WWW.MHFLJ.CZ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA

CodeWeek 2020

V týdnech od 12. do 23. října se naše škola zapojila do celosvětového dne kódování. Žáci druhého stupně v hodinách informatiky si mohli vyzkoušet mnoho aktivit s tím souvisejících. V akci se kódovalo, šifrovalo.

Všichni jsme si to moc užili a jako bonus získali certifikát.

*Ing. Marie Plačková
ZŠ a MŠ Ludgerovice*

Nástavba školy v plném proudu

Nástavba školy podporující rozvoj technicko-řemeslných, přírodovědných, jazykových a digitálních kompetencí žáků je v plném proudu. Během letních a podzimních měsíců došlo k hrubé nástavbě školy, vsazení oken a dalším pracem souvisejících s nástavbou. Nyní se pracuje na novém schodišti, šachtě a konstrukci výtahu tak, aby byl dodržen bezbariérový přístup.

V současné době se také rekonstruuji třídy druhého patra, vyměňuje se elektřina, vedení vody a odpadů a další.

Díky mimořádné situaci v souvislosti s onemocněním Covid-19, kdy došlo k uzavření škol, vznikl prostor pro celou řadu dalších stavebních prací.

Nyní je také v řešení fasáda školy a příprava na rekonstrukci a modernizaci stávajících již nevyhovujících dílen.

I nadále je nutné dbát zvýšených bezpečnostních opatření nejen ve vnitřních prostorách školy, ale i venkovních.

nástavba školy – pohled na střechu budovy

nástavba školy – čelní pohled

nástavba školy – pohled od školního hřiště

nástavba školy – vnitřní prostory

Mgr. Karel Moric
ředitel ZŠ a MŠ

SPOLKY

Letošní sezona moštování v moštárně ludgeřovických zahrádkářů

Sezona 2020 byla velmi dobrá, moštárnou prošlo 7,8 tun jablek a z nich bylo vylisováno přes 3 tisíce litrů moštu. Moštárna byla v provozu od posledního srpnového týdne do konce října každou sobotu od 13 do 15 hodin a podle potřeby i déle. Zmoštovat svá jablíčka vedle místních pěstitelů přivázela i řada dalších z okolních obcí. Při obsluze moštovacího zařízení se střídalo 6 „moštarů“, členů Spolku zahrádkářů Ludgeřovice.

Ludgeřovická moštárna už slouží přes 50 let a zažila i lepší sezony, naposled to bylo v roce 2018, kdy pro mimořádnou úrodu jablek jich prošlo moštárnou přes 11 tun, zato sezona 2019 byla naopak pro velkou neúrodu velmi bídná, zmoštováno bylo jen půl tuny jablek.

Předseda spolku zahrádkářů Kamil Bunček pozval 11. listopadu „moštare“ na moštárnu, aby jim za odvedenou nelehkou práci v podmínkách covidového nouzového stavu poděkoval:

Moštárna Ludgeřovice 11.11.2020 - parta „moštarů“ zleva Ondra Bunček, Václav Kovář, Josef Vnázek, Josef Füss, Oto Návrát (chybí Pavel Kubina), předseda spolku zahrádkářů Kamil Bunček

Moštárna Ludgerovice 11.11.2020 - parta „moštářů“ zleva Ondra Buněk, Vilém Kovář, Josef Vážík, Josef Fusa, Oto Návrat (chybí Pavel Kubina), předseda spolku zahrádkářů Kamil Buněk.

Moštárna Ludgerovice - „moštar“ Pavel Kubina - foto z roku 2018

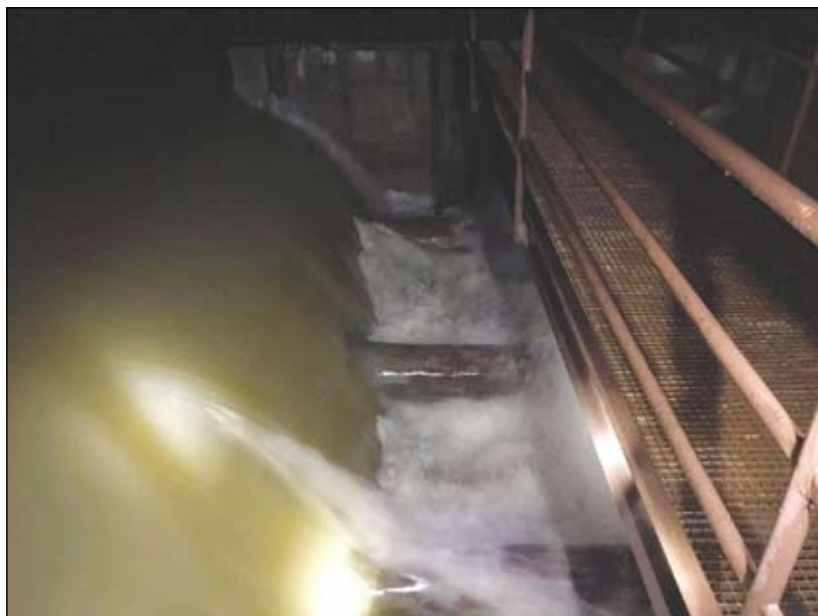
Jak se žije v druhé vlně

Hasičská činnost navzdory vládním opatřením zcela neutichla.

Podzim roku lidé vnímají opět především jako omezující. Zavřené školy, obchody, služby, či restaurace. Na vládní nařízení reaguje také naše činnost hasičská. Po stránce kultury byla již zrušena spousta tradičních akcí pořádaných hasiči. Bylo to buď přímo kvůli zákazu, nebo po dohodě pořadatelů, kteří nechtějí každý den sledovat vývoj opatření a trnout, jaká budou dána pravidla v den konání akce. Především pak také proto, že řadu akcí plánujeme skutečně s velkým předstihem. Zrušili se také schůzky mladých hasičů, jako dětského kroužku.

V podstatě je tak podzim především ve znamení jednotky. I zde platí určitá námi zvolená opatření. Scházíme se opravdu na to nejnutnější. K tomu patří zejména údržba techniky, či různé opravy. Vždy po menších skupinkách. Pravidelná školení jednotky jsme oželeli. Bojíme se nákazy? Ne tak docela. Máme respekt. Protože jeden bezpříznakový člen může dle pravidel karantény postavit dalších x členů jednotky mimo výjezd. A počet našich členů není nekonečný, hlavně v dopoledních hodinách, kdy většina jednotky pracuje. Jednotka v karanténě je pak neakceschopná. Proto se snažíme dávat pozor. Proto u zásahu neustále apelujeme na prevenci a ochranné pomůcky.

Výjezdová činnost je pak stále spojena s rozmary počasí a transporty pacientů. Už nyní víme, že letošní sezona bude patřit k těm „silným“, co se počtu zásahů týče. Musíme také říct, že transporty našich spoluobčanů byly vždy provedeny v součinnosti se záchrannou službou a nenarazili jsme dosud na pozitivního jedince (což by se dle pravidel výjezdu nemělo stát). Zvláštním, dlouhotrvajícím nočním výjezdem, byla povodňová hlásná hlídka na

noční monitoring hráze jezera

hlučínském jezeru. Štěrkovna zde přetékala přes svou hráz na ul. Celní. Zhruba co tři hodiny se monitoroval stav. Zda je nutné propustit pročistit, zda voda odtéká jak má. Zda hladina štěrkovny klesá. Ráno nás pak vystřídala jednotka z Hlučína – Bobrovníků.

Musíme také zdůraznit, že se nás netýká zákaz nočního vycházení apod. Výjezdová činnost je na seznamu výjimek. Proto se snažíme být vám k dispozici ve kteroukoliv hodinu, kterýkoliv den.

David Lange, hasiči Ludgeřovice

ZAJÍMAVOSTI

Výstavba rodinných domků v lokalitě „Rybníky“

Před třemi lety obec Ludgeřovice rozdělila v území u kapličky v ulici Vrablovecká směrem k rybníkům obecní pozemek na 36 stavebních parcel pro rodinné domky, vybavila je inženýrskými sítěmi a postavila příjezdovou komunikaci. Stavební parcely pak ve veřejné soutěži postupně prodala zájemcům o stavbu domku. Ti první začali stavět v roce 2018, nyní se už s jednou výjimkou staví na všech parcelách. V současné době je už 10 nových domků kolaudovaných, za rok už to může být kolem třiceti. Na konečnou podobu výstavby si pochopitelně musíme počkat na dobu, až budou do konečné podoby upraveny nejen domky, ale i celé pozemky.

Aktuální stav je na snímcích z 26. 10. 2020:

Ludgeřovice – první domky v lokalitě Rybníky 26.10.2020

Ludgerovice - nová domky v lokalitě Rybnáky 26.10.2020

Ludgerovice - nové domky v lokalitě Rybnáky 26.10.2020

AV.

Moje vzpomínky na rok 1989

Rok 1989 byl pro mne velmi zajímavý a jeho konec doslova hektický. 17. listopadu začala tzv. „sametová revoluce“, která zásadním způsobem změnila poměry v naší republice. Shodou okolností jsem byl v tento výjimečný den na služební cestě v Praze a v průběhu roku jsem se dvakrát ocitnul v tehdejší Sovětském svazu. Ale začnu po pořádku.

Celý svůj pracovní život jsem byl zaměstnancem Geodzie, později Katastrálního úřadu Opa-va, kde jsem byl od roku 1971 vedoucím oddělení technického rozvoje. Při prověrkách na začátku tzv. normalizace jsem neprošel, protože jsem invazi vojsk v roce 1968 označil za imperialistický zločin. Navíc mi jeden podřízený emigroval do Austrálie a rok mě potom neúspěšně sledovala Státní bezpečnost. Byl jsem prostě „podvratný živel“. Vedle ROH jsem byl jen členem VTS. Z funkce mě neodvolali, protože naše oddělení dosahovalo dobré výsledky využívané v celém resortu, bylo to však až do sametové revoluce stále na vážkách. Na dovolené a služební cesty jsem mohl jen do některých socialistických zemí. V roce 1989 jsem oslavil padesátku a závodní výbor ROH mi k tomuto výročí věnoval poukaz pro dvě osoby na čtrnáctidenní pobyt u moře na Krymu, ovšem s termínem v únoru. Letěli jsme se ženou z Prahy do Moskvy a odtamtud jiným letadlem do Simferopolu. Někteří pasažéři tam s sebou vezli i domácí zvířata. Na letišti v Simferopolu nechtěli nikoho pustit ven, protože se ztratily dva bakelitové hrnečky na kávu, kterou letuška po cestě podávala. Asi za hodinu se zloděj přiznal, hrnečky vrátil a mohli jsme vystoupit. Venku pěkně mrzlo. K moři jsme pak jeli asi 100 km trolejbusem československé výroby. U moře bylo několik málo stupňů nad nulou, byli jsme promrzlí. Náš hotel byl pěkný, ovšem tehdy v SSSR vládla Gorbačovova totálně bezalkoholová perestrojka, takže na zahřátí musel stačit holý čaj. K hotelu patřil i velký vyhřívaný bazén s mořskou vodou, problém ovšem byl, že se k němu chodilo velmi dlouhým studeným tunelem s průvanem. Už druhý den jsme byli nachlazení a vyléčili jsme se až doma po dovolené. Byly nám nabídnuty i jakési léčebné procedury bublinkovou masáží, na které nás vozil autobus. Každý si musel přinést svůj ručník. Jednou jsem ho tam zapomněl, hned jsem se pro něj vrátil, ale masérka mi ho zapřela. Nosil jsem pak jiný. Poslední den jsem dal masérce malý dárek – jabloneckou bižuterii. Usmála se a ze skříňky mi beze slova podala můj ztracený ručník. Za celou dovolenou jsme se ženou každý vypili jen jedno deci vína, které podávali při prohlídce Levdejského paláce v Jaltě, kde se v roce 1945 konala známá Jaltská konference Churchilla, Roosevelta a Stalina. Úplným zklamáním byla prohlídka pionýrského tábora Artěk, o němž nám ve škole povídali, že je to nádherný tábor pro ty nejlepší pionýry SSSR. Byla to jen řada špatně udržovaných nevzhledných chalup. Při prohlídce Jalty nás překvapovali žebráci i na chodbách obchodního domu. K pobytu patřilo i několik přednášek o perestrojce, z nichž jsem pochopil, že stav hospodářství i celé společnosti v SSSR je jeden velký průšvih. Když jsme se na cestě domů ocitli v zamrzlé Praze na Václavském náměstí, potkali jsme bývalou kolegyni s kufrem a novým mužem. Řekli, že se vracejí z dovolené. Zeptal jsem se, jestli z Krkonoš, ale bylo nám řečeno, že z Honolulu na Havajských ostrovech. Její nový muž byl totiž ředitelem letiště Praha, měl nárok na volné lety, ovšem jen ve spojích s neprodanými letenkami. Sestavil z nich plán na cestu kolem světa přes Ameriku, Austrálii, Asii. Z Honolulu chtěli pokračovat do Austrálie, tam je však nepustili, protože byli z komunistického státu, takže se museli vrátit domů. Tak skončila naše velmi zvláštní dovolená.

Koncem září 1989 jsem byl vyslán na služební cestu do Novosibirska, kde je uznávané vědecké městečko s nejlepšími sovětskými vědci. Tam se měla dohodnout spolupráce s jejich tehdejšími počítačovými odborníky v oblasti geodzie. V Praze bylo +18 °C, ovšem v Novosibirsku už

-18 °C. Cesta z letiště do centra Novosibirska byla asi padesátikilometrová, z toho větší polovina přes území plné nouzových obydlí jako ve slumech v Brazílii, ovšem zateplených pro sibiřské podmínky. Výsledkem byly jakési strašné hromady slámy, různého textilu, zbytků sedadel automobilových vraků atd. Bylo to velmi skličující. Ubytování jsme měli v hotelu nedaleko hlavního nádraží na velkém železničním uzlu transsibiřské magistrály. Byl to podivný hotel, kde kromě nás a několika Vietnanců bylo prázdné, nebyla tam žádná restaurace, jen na chodbě byl malý bufet, kde se dal koupit čaj, pečivo, vařená vajíčka, sýr a klobása. Hned vedle byly dva stoly, u jednoho jsme se usadili, v bufetu něco málo koupili, vytáhli ze svých zavazadel jídlo z republiky a začali jíst. V tom Rusové přivedli zmíněné Vietnance z Hanoje, ti byli polozmrzlí, protože přijeli jen v sáčku. Oblékli je rychle do ruských kožichů. Posadili se ke stolu vedle našeho a dlouze se dívali na bufet. Po chvíli si dodali odvahu a začali nakupovat. Postupně každý z nich ukázal na všechny druhy zboží a vše dostali. Nakoupené jídlo si odnesli ke stolu, sedli si, jíst nezačali, jen dlouze se na jídlo dívali. Šel jsem za nimi a rukami, grimasami a několika anglickými slovy se ptal, jaký mají problém, proč nejedí. Z jejich reakce jsem pochopil, že v životě tolik jídla pohromadě nikdy doma neviděli a proto si nejsou jisti, na kolik dní jim ten příděl musí vydržet.

Z oken hotelu jsme se dívali na velkou skupinu rozestavěných vysokých budov až do asi desátého patra, z jejichž vrcholů už rostly desetimetrové brízy. Jak jsme se dověděli, má to být velké obchodní a kancelářské centrum, ale před několika lety došly peníze.

Ruští kolegové si nás potom odvedli do jakési jednací místnosti ve velké budově, kde snad pracovali, ale přímo na jejich pracoviště jsme se nikdy nedostali. Na stěně nás zaujala jakási nástěnka, která připomínala rozpis úklidu chodeb v obytném paneláku. Vysvětlili nám, že je to rozpis autobaterie do žigulíku na jednotlivé víkendy. Každý z těch několika ruských kolegů žigulíka měl, všechny však měly přes 15 let, ovšem žádný už nemá použitelnou autobaterii, ty však nejsou k dostání. Dohromady mají jen tu jednu, která sice auto nenastartuje, ale po ručním nastartování už udrží zapalování.

Stravování nám zajistili ve velké jídelně pro vysoké důstojníky a funkcionáře, kde jsme jedli opravdu dobře. Jednání o spolupráci bylo zajímavé, na tehdejší osobní počítači nám předvedli jimi vyvinutý grafický program pro konstrukci map, velmi podobný systému vyvíjeného u nás. Bylo by zajímavé s nimi do budoucna spolupracovat. Za 6 týdnů však u nás byla sametová revoluce a otevřely se úplně nové možnosti na mnohem vyšší technické úrovni...

Ruští kolegové se ukázali jako obětaví hostitelé. Chtěli nám ukázat své velké město a okolí, takže jsme s nimi toho viděli i zažili hodně. Vybrali nejmladšího žigulíka, do něj strčili tu svou jedinou autobaterii. V autě jsem seděl vedle ruského kolegy, který řídil a vzadu zbývající Čechoslováci. Sice jsem měl pod nohama velký kus lepenky a pod ním velkou díru v podlaze, ale nevadilo to. Po startu klikou jsme projížděli to ohromné město, v němž nás šokovalo neuvěřitelné staveníště metra. Novosibirsk leží u veletoku Ob a je postaven na jeho štěrkových naplaveninách. Stavba trasy metra tunelováním je tak nemožná. Stavbaři trasu museli vybagrovat. Když byla takto vykopána hlavní trasa protínající území města tak, že jej rozdělila na dvě poloviny, došly finance ve stavu, kdy byla dokončena a zprovozněna jen trasa mezi dvěma sousedními stanicemi. Bylo to už několik let předtím, takže v době naší návštěvy přes město vedla jakási hluboká a široká řeka bez vody, přes kterou vojáci postavili montovaný provizorní most, po němž se chodilo a jezdilo. Viděli jsme i ono vědecké městečko, vypadalo opotřebované. Prošli jsme si i velkánské nádraží na železničním uzlu. V jeho podchodech čekalo hodně rodin na vlak, v podstatě to vypadalo, že tam bydlí včetně nábytku, peřin atd. Ptali jsme se některých kdy, a kam pojedou. Byly to trasy i přes celé Rusko, a někteří čekající ještě vůbec nevěděli, na kdy seženou jízdenky.

Rusové nás také zavezli daleko za město k přehradnímu jezeru ohromné přehrady na Obu a na nedalekou podnikovou „daču“. Po cestě mně zaujalo, že všude kolem jsou náletové břízové lesy, z nichž občas vykukovaly ruiny dřevěných staveb, které byly kdysi i honosné. Rekl jsem, že bych spíše čekal pořádnou tajgu. Odpověděli mi, že tajga začíná až 1000 km severněji, že území u Novosibirska bylo za cara obilnicí Ruska, obilí se odtud ve velkém vyváželo i do Kanady. Zde je typické vnitrozemské počasí, v létě s teplotami až +30 stupňů a v zimě až -30 stupňů. Všude okolo byla pole a ty zbytky dřevěných staveb byla sídla bohatých bojarů – majitelů půdy. Po Velké říjnové revoluci bolševici bojary povraždili a odešli, půda za čas zarostla náletovými stromy.

Přehrada na Obu je obrovská, z jedné strany přehradního jezera není na druhou stranu ani vidět. Při naší návštěvě bylo jezero zamrzlé a led měl tloušťku kolem čtvrt metru. Napříč jezerem jezdila i nákladní auta. Nás na jezero zavedli si zarybařit. V ledu byly vyvrtány asi 30 cm široké otvory, vedle bylo u každého připraveno dřevěné sedátko a kovový koš s hořícími poleny. Ty ryby, které jsme nachytali, pak hostitelé v „dači“ upekli a my je pak snědli. Byly výborné.

Jeden ruský kolega nás také pozval na návštěvu k sobě domů, do paneláku, v němž bydlel s rodinou. Ten panelák byl neuvěřitelně zchátralý a špinavý. Vstoupili jsme v něm do bytu, tam už nás čekali hostitelé. Byt vypadal skromně, čistě. Přítomným jsme rozdali malé dárky, které jsme z domu přivezli. Byla to bižuterie, české sklo, toaletní mýdla, čokolády a podobně. Způsobily velkou radost, nastolily zcela neformální zábavu a povídání. Od jedné ruské babičky jsem se dověděl, že byt, v němž sedíme, nepatří našemu kolegovi, že patří jednomu hodně starému generálovi, který už dlouho těžce nemocný leží někde v nemocnici. Když se obyvatelé domu dozvěděli o naší návštěvě, byt si prostě otevřeli, vymalovali, posbírali své nejlepší kusy nábytku a sem je nastěhovali, že se to tak u nich při vzácných návštěvách dělá.

Naše služební cesta do Novosibirska byla velmi zajímavá a poučná. Přemýšleli jsme především o tom, jestli bychom byli schopní a ochotní v tamějších podmínkách pracovat a žít. Za posledních 30 let se Novosibirsk zvětšil asi na trojnásobek a chci věřit, že tamější podmínky pro život už jsou podstatně jiné, lepší.

Počátkem listopadu 1989 jsem dostal od předsedy Ústřední správy geodezie a kartografie pozvánku do pražského Obecního domu dne 16. 11. 1989 na setkání, při němž mi bude předán odznak zasloužilého pracovníka resortu. Pozvána byla i moje žena. Tam se nás obdobně oceňovaných sešlo několik. Byl pro nás kromě jídla připraven i kulturní program s hercem Josefem Bekem. Nakonec jsme začali nevázaně diskutovat o politické situaci. Pražáci v posledních týdnech téměř každodenně prožívali bouřlivé protestní akce obyvatel v centru města rozháněné policajtskými pendreký, studenou vodou a také zatýkání některých účastníků. Všichni jsme tušili, že se schyluje k nějakému velkému průšvihy, ale nikomu nebylo jasné pro koho.

Od pražských kolegů jsme se dovídali o neklidu v Praze už několik měsíců. Jeden můj podřízený se koncem října vracel ze služební cesty v Praze a na nádraží šel přes Václavské náměstí, tam nic netuše dostal pořádnou ránu pendrekem přes záda, modřinu měl pořádnou. Proto jsme se v Praze Václavskému náměstí pokud možno vyhýbali.

Po setkání v Obecním domě a přespání v hotelu jsme se s ženou rozdělili. Byla tehdy ředitelkou opavského podniku Papcel, kde vyráběli a montovali elektrická zařízení pro papírny. Odjela s podnikovými montéry do papírny v jižních Čechách jednat o jedné velké zakázce.

Sám jsem ještě měl jednání na Ústřední správě a odpoledne odjel vlakem z hlavního nádraží do Ostravy. Tehdy nebyly mobilní telefony ani internet. Až doma v Ludgeřovicích jsem se z televize dověděl o tom, že „protisocialistické živly“ zneužily pochodu studentů k provokacím, proti nimž musely zasahovat pořádkové jednotky VB. Až další dny začala i televize postupně informovat zcela jinak...

Po několika dnech začali být i v opavské Geodezii někteří skalní straníci hodně nervózní. Například pracovník oddělení pro práci se „zvláštními úkoly“, který býval dříve obávaným vyšetřovatelem státní policie vykřikoval: „Stačilo by rozbít dost demonstrantských držček a byl by pokoj“. Ještě řadu dnů pak vzbuzovaly velké obavy zejména akce ostravského KV KSČ, známého svými tvrdými přístupy.

Že vše dopadlo tak jak dopadlo, nám tehdy připadalo jako zázrak.

AV.

INFORMACE A OZNÁMENÍ

Poděkování zaměstnancům Charitního domova sv. Mikuláše v Ludgeřovicích

Dne 24. 10. 2020 navždy dotlouklo srdíčko naší milované maminky, babičky, prababičky paní Berty Jarošové z Darkovic.

Ráda bych touto cestou poděkovala zaměstnancům Charitního domova sv. Mikuláše v Ludgeřovicích, jejichž láskyplná péče doprovázela babičku do posledních chvil jejího života. Rovněž bych chtěla poděkovat za vstřícný přístup, jenž byl poskytován nám, rodinným příslušníkům.

Děkuji jménem celé rodiny.

Gabriela Mikošková, roz. Jarošová, vnučka

Ze života Charitního domova sv. Mikuláše v Ludgeřovicích

Srdečně zdravím rodinné příslušníky našich klientů, jakož i čtenáře Ludgeřovického zpravodaje. Opět si Vám dovoluji shrnout události v minulém období v Charitním domově sv. Mikuláše v Ludgeřovicích.

Probíhalo již druhé kolo testování na Covid-19 všech klientů i zaměstnanců. K 20. listopadu byli všichni negativní. I nadále pokračujeme v dodržování přísných protiepidemiologických opatření.

A abych stále nehovořila jen o současné pandemii, moc ráda Vás informuji, že i v letošním roce se náš domov zapojil do projektu „Ježíškova vnučata“. Jedná se o naprosto unikátní projekt Českého rozhlasu, prostřednictvím kterého dárce plní přání seniorům. Naši klienti na webové stránky vložili několik společných přání a dárce neklamali. Některá přání jsou již splněna. Další jsou na cestě.

Prvním společným přáním byl nákup kvalitního kávovaru v hodnotě 13.000,- Kč. Klienti si jej přáli, protože si pravidelně po obědě kávičku dávají, dále při příležitosti narozenin

pořádají společně „Kavárničky“ apod. Díky novému kávovaru si tak mohou připravovat a vychutnávat různé druhy káv. Kávovar bude dárci v nejbližších dnech předán.

Dalším přáním bylo zorganizování přednášky, besedy na zajímavé téma např. z oblasti cestování, zajímavostí ze světa. Toto přání vyslyšela skupinka studentů Univerzity Karlovy oboru politologie a mezinárodních vztahů, kteří do Ludgeřovic moc rádi zavítají, jakmile to současná epidemiologická situace dovolí. Aktuálně probíhá výběr tématu, které by klienty zajímalo.

Dalším splněným přáním je chodící pás v hodnotě 8.000,– Kč, vhodný pro seniory, jehož cílem je zlepšení pohybu, zvýšení fyzické aktivity. Dárek je také již na cestě.

V neposlední řadě máme také přislíbeno hudební vystoupení skupinky přátel z Ostravy, kteří přijedou zazpívat a zahrát na hudební nástroje. Akce se bude taktéž realizovat, jakmile to bude možné.

A na závěr bych ještě zmínila, že jsme díky finančnímu daru ze ZŠ Ludgeřovice pořídili klientům 2 rehabilitační šlapadla, která posilují svalstvo horních a dolních končetin. Výhodou šlapadel je, že klienti mohou při tomto cvičení pohodlně sedět.

Moc Vám všem děkuji za výbornou spolupráci. V případech jakýchkoliv dotazů volejte nebo pište – tel.: 603 501 993, e-mail: ivana.kostkova@charitahlucin.cz.

*Mgr. Ivana Kostková
vedoucí Domova sv. Mikuláše v Ludgeřovicích*

Splašková kanalizace Ludgeřovice – informace

Vážení spoluobčané,

od ukončení stavby splaškové kanalizace v naší obci a jejího uvedení do provozu uplynulo letos v dubnu již 6 let. Od počátku je obec Ludgeřovice nejen jejím vlastníkem, ale také provozovatelem. To nese s sebou i povinnost kanalizaci řádně udržovat, a to jak pravidelným čištěním, tak dodržováním podmínek jejího provozu a kanalizačního řádu.

Z tohoto důvodu se obec rozhodla pro další krok ke zlepšení dlouhodobé udržitelnosti, a to zahájit kontroly stacionárních zdrojů dešťových vod, které nesmí být do splaškové kanalizace vypouštěny. Pokud jsou tyto dešťové vody do splaškové kanalizace vypouštěny, jedná se o porušení ustanovení zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích v platném znění a může být zde uložena pokuta za přestupek vypouštění látky, jež není odpadní vodou, až do výše 100 000 Kč.

Do splaškové kanalizace nesmí být napojeny svody dešťových vod ze střech, drenáže, ale ani přepady z retenčních nádrží nebo zaústění dešťových vod ze zpevněných ploch. Dále je zakázáno přečerpávat do splaškové kanalizace vody ze zatopených sklepů, jímek či sběrných nádrží atd. Mimo srážkové vody je přísně zakázáno do splaškové kanalizace přečerpávat vody ze septiků či domácích čistíren odpadních vod, je také zakázáno vhadzovat vlhčené kosmetické ubrousky či jiné hygienické potřeby a není dovoleno ani vylévání potravinářských tuků či olejů.

Kontroly těchto nedovolených napojení a nedodržování podmínek budou prováděny v různých lokalitách, ale postupně v celé obci, našimi zaměstnanci či zaměstnanci technických služeb.

*Ing. Žaneta Papoušková
odpovědná osoba za provoz splaškové kanalizace Ludgeřovice*

Očima Technických služeb Ludgeřovice

Pomalu se blíží konec letošního nelehkého roku. Infekce nám pobrala mnoho našich aktivit a způsobila nemalé starosti. Avšak i v této složité době musí naše rodiny a obec fungovat a překonat společně toto období. Abychom zmírnili dopady infekce, provádíme týdenní dezinfekce autobusových zastávek, obecního úřadu nebo pošty. Také provádíme častější úklid komunikací a chodníků z důvodů polétavého prachu, abychom tento snížili na minimum. V sociálních místnostech na hřbitově v rámci pravidelného úklidu rovněž provádíme pravidelnou dezinfekci podlahy, klik u dveří a sanitárního nábytku. Pevně věřím, že společně s Vaší zodpovědností k dané situaci v naší obci se nám podaří úspěšně překonat toto období.

Dále bych chtěl poukázat na nešvar, který se pravidelně vyskytuje u kontejnerů na bioodpad za areálem TJ. Jsou tam postaveny dva kontejnery, kde občané mohou zdarma ukládat biologický odpad, který přivezli z okolí svého domu či zahrádky. Tento odpad po naplnění pravidelně odvážíme a naše snaha je, aby nádoby byly, pokud možno, neustále volné k dispozici. Někteří si to však ulehčují tím, že větve stromů nebo thují natlačí do PVC pytlů a složí je vedle kontejnerů, nebo biomasu vysypou prostě jenom tak u nádob. Naši pracovníci toto pak musí pracně třídit, pytle vysypat a všechno, co je kolem, uložit do nádob.

Ještě horší situace nastane, když do kontejnerů na elektroodpad někdo uloží ostatky kočky, slepice nebo nějakého jiného zvířete. Když pak dojde k vyprázdnění vaků a třídění odpadu, klade to nemalé nároky na tento úkon a následnou dezinfekci těchto

nepořádek u kontejnerů na bioodpad za areálem TJ

prostředků. Upozorňuji na tuto situaci proto, že tento případ nebyl ojedinělý.

Abyste naše pošta vypadala hezky a hlavně, ušetřili se finance na topení, provedli naši pracovníci technických služeb výměnu všech oken v této budově. Práce bylo nutné provést v co nejkratší době s ohledem na provoz pošty. Výměna oken proběhla dle harmonogramu požadovaného vedením pošty a ke spokojenosti jejich pracovníků. Budova touto výměnou získala také na pěknějším vzhledu.

V rámci zkvalitnění, a hlavně zrychlení provádění údržby v naší obci, jako je třeba vysypávání košů na odpad, které jsou rozmístěné po celé naší obci včetně Vrablovce, jsme si pořídili malé nákladní vozidlo – sklápěč typu „Gladiátor“. Tohoto malého pomocníka jste již mohli spatřit jak „brázdí“ komunikacemi naší obce.

Závěrem mého příspěvku bych Vám chtěl za Technické služby Ludgeřovice popřát hodně pevného zdraví a brzký návrat do „normálního“ života“.

*Josef Balgar
Technické služby Ludgeřovice*

výměna oken na poště

Jak naložit s použitými oleji nebo tuky

Trafin Oil®

Vánoční období je neodmyslitelně spojeno s výborným jídlem. Ať už na štědrovečerní tabuli smažíte rybu, kuře nebo bílé klobásky jistě při tom spotřebujete nemalé množství oleje či tuku. Ve fritéze nebo na pánvi ho každoročně použijeme několik litrů a pak přemýšlíme co s ním. Do odpadkového koše? Do toalety? Správná odpověď je za c). Do kontejneru na sběr oleje! Ve vaší obci se nachází popelnice určené pro sběr použitých jedlých olejů a tuků. Ať už tedy použijete olej nebo sádlo, odnesete tuk do popelnice. Je to skutečně jednoduché, olej slijete do plastové láhve a až půjdete vyhodit balící papíry od dárečků, vezměte plnou láhev s sebou. Kde najdete svou nejbližší popelnici se dozvíte na webu tridimolej.cz.

Proč je vlastně užitečné olej třídit? Jednak zabráníte ucpání odpadů v domácnosti, stejně jako ucpání celých kanalizačních sítí. Vánoce jsou pro čističky odpadních vod náročné období, protože kromě vody přitéká také obrovské množství olejů a tuků, které ztěžují správné přečištění vody. Náklady na čištění odpadních sítí by se mohly lépe využít jinde. Jedlé tuky a oleje se recyklací také stávají hodnotnou surovinou pro výrobu biopaliv 2. generace a letadlového paliva.

Třídíte pouze JEDLÉ oleje a tuky
NEPATŘÍ sem technické, hydraulické,
motorové, mazací a podobné oleje.

Ke třídění používejte POUZE PET lahve
Láhev zcela naplňte použitým jedlým olejem.

Olej nechejte po přípravě teplé kuchyně
vychladnout, jinak hrozí úraz.

Olej do popelnice nepřelévejte,
vložte v uzavřené PET lahvi.

Umístění sběrných popelnic najdete
na stránkách obce nebo se obraťte
na příslušný odbor na vašem úřadě.

Popelnice se budou vyvážet pravidelně.
V případě přeplnění nás můžete kontaktovat
na **VOLEJ OLEJ 800 800 070**

 Trafín Oil®

TRAFÍN OIL, a.s., Kopeční 1009/12, 710 00 Ostrava

e-mail: odpady@trafinoil.cz, www.trafinoil.cz

Save the planet, reduce CO₂

Už
 se smaží,
 už se peče,
olej doma proudem teče.
 Litř sem a litř tam,
 Kam ho potom **vylít mám?**
 Vezmi trychtýř,
 vezmi petku, šikovnosti to chce špetku.
 I na olej jsou **popelnice**.
 Na **tridimolej** zjistíš více.

Přejeme Vám krásně vypečené Vánoce :-)

tridimolej.cz

Trafin Oil tým

Termíny svozů velkoobjemových a nebezpečných odpadů v obci Ludgeřovice v r. 2021

Níže uvedené termíny pro bezplatné odevzdání velkoobjemového a nebezpečného odpadu vyprodukovaného na území obce Ludgeřovice, budou moci pro likvidaci odpadů využít pouze občané s trvalým bydlištěm v obci Ludgeřovice. (Na požádání pracovníka svozové firmy při odevzdávání odpadů svůj trvalý pobyt prokážou příslušným platným dokladem).

Tyto svozy slouží pouze k likvidaci velkoobjemových a nebezpečných odpadů produkovaných provozem domácností. Stavební odpady a odpady mající původ produkce podnikatelskou činností zde odevzdat nebude možné.

Sobota 17. 04. 2021

Parkoviště u Obecního úřadu Ludgeřovice

8:00 hod. – 11:00 hod.

Prostranství u rybníka č. 5 (pod Finskými domky)

12:00 hod. – 15:00 hod.

Sobota 24. 07. 2021

Na Návsi – u vrby

8:00 hod. – 11:00 hod.

Prostranství u rybníka č. 5 (pod Finskými domky)

12:00 hod. – 15:00 hod.

Sobota 09. 10. 2021

Parkoviště u Hostince na Vrablovci

8:00 hod. – 11:00 hod.

Parkoviště u Obecního úřadu Ludgeřovice

12:00 hod. – 15:00 hod.

*Mgr. Daniel Havlík
starosta obce*

Změna termínu uzávěrky příspěvků do Ludgeřovického zpravodaje

Uzávěrka příspěvků do lednového čísla Ludgeřovického zpravodaje bude z důvodu vánočních svátků již ve středu 16. prosince 2020.

Děkuji za pochopení.

Vlasta Bortlíková, redaktorka Ludgeřovického zpravodaje

SPORT

Vážení spoluobčané, fotbaloví fanoušci, milí rodiče!

Hledáme trenéry mládeže!!!

Prosíme o pomoc vás všechny, komu není lhostejný ludgeřovický fotbal. Situace je vážná, nemá kdo trénovat. Může se přihlásit kdokoliv.

Zájemci, kontaktujte nás na níže uvedených tel. číslech:

p. Vjačka – 605 520 415

p. Dvořák – 728 168 655

p. Michna – 776 579 422

Děkujeme za pomoc. Fotbalový výbor.

Podzim 2020

Po zhruba třetině soutěže mužů to vypadá, že právě naše mužstvo by mohlo šlapat na paty vedoucím Jakubčovicím. Naše družstvo pod vedením trenéra Fryče vtrhlo do soutěže jako velická voda, když poprvé zaváhalo až v pátém kole a to domácí remízou 3:3 s Chlebičovem. Výsledkově se však Ludgeřovicím dařilo a první prohra přišla až v zatím posledním utkání v nedokončené podzimní části soutěže a to na půdě Kravař a paradoxně je nutno podotknout, že nebýt impotencí našich hráčů v zakončení, tak dle předvedené hry i tam se mělo vyhrát. Statisticky chybělo našim hráčům pouhých šestnáct dní k tomu, aby udrželi rok neporazitelnost. Samozřejmě i díky zrušení jarní části loňského ročníku naše mužstvo prohrálo naposled v mistrovském utkání 27. 10. 2019 v duelu v Bolaticích.

Dobrych utkání v letošním roce nebylo nazbyt. Za zmínku stojí přípravné utkání s Petřkovicemi, kdy i přes prohru před vyprodaným publikem, kde dorazilo přes pět set diváků, naši hráči si zasloužili obrovský respekt, že dokázali v poločase být ve vedení 1:0 po krásné brance Pěntky a trápit třetiligové mužstvo. V mistrovských zápasech pak vynikající utkání v Darkovičkách, kde jsme vyhráli rozdílem třídy 0:3, to nikdy

neomrzí. A domácí výhra 5:0 s Bolaticemi. Pochvalu zaslouží všichni hráči, realizační tým i vedení TJ Ludgeřovice za elán a ochotu pracovat pro oddíl i přes veškeré nástrahy této těžké doby.

Brankář Hájek, jak jsme zvyklí, exceloval a řídil mužstvo odzadu. V obraně zahrál fantastickou sezonu Polášek, který si řekl svými poctivými výkony o nominaci na fotbalistu roku. V záloze fungovalo duo Martiník s Fojtíkem a vepředu nejlepší střelec soutěže Zbořil. Všichni litujeme ukončení soutěží, ale zase pevně věříme, že se v novém roce 2021 všichni zase společně potkáme na ludgeřovickém hřišti a poženeme naše hráče k novým fotbalovým výzvám.

Závěrem si je třeba popřát hodně zdraví, štěstí a síly do dalších týdnů této nelehké doby. Věřit, že bude lépe a fotbalové soutěže se zase rozjedou.

Samo sebou si pokud možno užít posledních dní v letošním roce 2020. Vánoce prožít v klidu a s nejbližšími, věřit, že se v následujícím roce 2021 vše umoudří a vrátí se svět dohromady a my společně budeme opět navštěvovat místa, kde to máme nejradši a to zápasy všech družstev TJ Ludgeřovice.

David Nagy v zápase v Kravařích, v pozadí Michal Pěntka

Michal Pěntka

V zemi krále Miroslava

V České republice se zakázalo pořádat všechny kulturní a sportovní akce, tak jsme museli vyrazit za hranice do „země krále Miroslava“. Za přísných hygienických opatření se v neděli 25. října konal krosový závod v polské Wodzisławu. Běželi se trasy 7 km, 1/2 maraton a maraton. Největší účast byla na trase 7 km, ale my jsme se přihlásili na 1/2 maraton. Závod byl čistě krosový a velice náročný. Jako správný kros se střídaly mezi sebou pole, louky a lesy. V některých místech bylo třeba přeskočit spadlý strom a někde proběhnout kaluží. Po deštích, které byly několik dní před tím, to pod nohama čachtalo. Trasa byla rozbahněná a v určitých místech to klouzalo, takže si závodníci museli dávat pozor, aby se nezranili. Nejrychlejší z našich byl Valda Schubert 1:35:56 na 4. místě, potom Radek Artim 1:45:10, celkové 6. místo a David Bíbrlík na 8. pozici v cíli, časem 1:48:45. Nejrychlejší ženou v závodě byly naše Alena Sobková 1:57:32, která nedala ostatním závodnicím ani nejmenší šanci a doběhla si pro zlato. Za Alenou skončili i další naši běžci – Luboš Bardaševský 2:08:41 a Martin Popek 2:19:39.

Připadali jsme si jako v té pohádce, ale místo zpěvu jsme si byli zaspotovat. Na startu jsme sice měli roušky, ale během závodu se startovní pole roztrhlo. Startovalo se ve vlnách po dvaceti závodnicích. Já osobně jsem 2/3 závodu běžel sám. Nevím sice jaká je epidemiologická situace v České republice a Polsku v době, kdy čtete tento článek, ale sportovat na čerstvém vzduchu nikdy nikomu neublížilo.

závodníci na startu

na trati

trasa závodu

vítězka závodu Alena Sobková

Martin Popěk

Závod, který vlastně nebyl

Listopad. Měsíc, na který mnozí nadávají. Tma ráno, tma večer a většinou zima a sychravo. V Běžeckém klubu Ludgeřovice se však na tuto část roku opravdu těšíme. Běží se totiž krosová desítka. Závod, který je zároveň pro členy klubu rozloučením se sezónou. Dopoledne sport, odpoledne zábava.

Letos je však divný rok. Dlouho před závodem bylo jasné, že se ani jednoho nedočkáme. Zdaleka se nejedná o první a bohužel ani poslední zrušenou akci. Týden před Ludgeřovickým krossem nám třeba odpadl maraton v portugalském Portu. Dvě zrušené akce by byly už moc. Tohle si vzít nenechám.

Je sobotní ráno 14. listopadu a za chvíli to mělo vše vypuknout. Registrace závodníků měla být v plném proudu, z uzáku se měla linout vůně klobás a teplý čaj/studené pivo mělo téct proudem. Nic z toho se však nekoná. Zamračený den a vlezlý vítr pouze dokresluje realitu dnešních dní.

Start měl být přesně v deset hodin. Měl? Ne. Start bude v deset hodin! Chvilí před desátou vyrážím směr hřiště. Trasu znám, takže si to odběhnu alespoň sám. Tradice bude dodržena. Nebyl jsem však jediný s tímto nápadem. Z různých stran

běžci, tak kdo mě chytí

běžci, už to máme kousek do cíle

začínají přicházet sportovně oblečené postavy. Všichni členové klubu, kteří si nechtěli nechat ujít podzimní běh. Přesně v deset se nás sešlo deset. A já myslel, že jsem jediný s tímto skvělým nápadem... Chvilí přemýšlíme, co s tím. Ačkoli má každý šátek a rozestup, platí stále zákaz sdružování osob. Jak tedy rozehnat neorganizovaný dav? Naštěstí platí také základní zákonitosti přírody. Stačí, aby se jedno zvíře dalo do pohybu, a ostatní jej následují. Chvilí po desáté se kdosi utřhl a začal pádit směrem do polí. Zafungovalo to perfektně. Ostatní se ho vydali stíhat. Neskutečné jak se ty dva metry rozestupu na startu dovedly proměnit v několik set metrové rozestupy v cíli.

Každý si odběhl to, na co měl. V cíli nečekala časomíra, diváci, medaile ani to pivo s klobásou. Přesto na každého z nás čekal dobrý pocit z toho, že jsme v této nezdravé době udělali kousek pro své zdraví. A jak to vlastně dopadlo? Ten letošní ročník byl napínavý jako prezidentské volby v Rusku. V TOP10 skončilo deset závodníků z Běžeckého klubu Ludgeřovice. Úspěch, který se nebude opakovat. A budu za to rád.

David Bíbrlík
Běžecký klub Ludgeřovice

OBECNÍ ÚŘAD LUDGEŘOVICE

www.ludgerovice.cz
urad@ludgerovice.cz

tel.: 595 052 578

ID datové schránky: n9bb3cx

Starosta obce:	starosta@ludgerovice.cz	553 876 010
Místostarostka obce:	mistostarostka@ludgerovice.cz	
Tajemník:	tajemnik@ludgerovice.cz	553 876 022
Sekretariát starosty a tajemníka:	sekretariat@ludgerovice.cz	553 876 011
Stavební úřad – vedoucí:	stavebni@ludgerovice.cz	553 876 015
– referenti:		553 876 016
Matrika:	matrika@ludgerovice.cz	553 876 012
Ohlasovna:	ohlasovna@ludgerovice.cz	553 876 013
Finanční úsek – vedoucí:	vfu@ludgerovice.cz	553 876 019
Pokladna:	pokladna@ludgerovice.cz	553 876 020
Hřbitovnictví:	financni@ludgerovice.cz	553 876 021
Životní prostředí – vedoucí:	olsak@ludgerovice.cz	553 876 024
– referent:	matouskova@ludgerovice.cz vincourkova@ludgerovice.cz	
Knihovna:	knihovna@ludgerovice.cz	553 876 017
Technické služby Ludgerovice		
– jednatel:	balgar@tsludgerovice.cz	597 582 770 602 750 081
– ekonom:	mikulasova@tsludgerovice.cz	597 582 771 608 267 551

Ludgerovický zpravodaj, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 1x měsíčně v nákladu 560 výtisků.

Vydává: Obec Ludgerovice, Markvartovická 52/48, PSČ 747 14 – IČ 00300390

Adresa redakce: Obecní úřad Ludgerovice, Markvartovická 52/48, PSČ 747 14

Vedoucí redaktor: Vlasta Bortlíková, e-mail: matrika@ludgerovice.cz, tel.: 553 876 012

Místo vydávání: Ludgerovice, den vydání: 30. 11. 2020, evidenční číslo MK ČR: E 12506

Grafické zpracování a tisk: Tisk Pětka s.r.o., Horova 1631, 252 63 Roztoky

Uzávěrka každého čísla: 20. den v měsíci.

Cena 5,- Kč

Tištěná verze Zpravodaje dále obsahuje inzeráty.